

De Grasgids

De Grasgids is een handleiding voor het gebruik van grasrassen en -mengsels. Deze handleiding maakt hierbij onderscheid tussen verschillende gebruiksdoeleinden: sport, gazon, recreatie, berm, dijk en golfgreen. Voor de uitwerking van de Grasgids wordt gebruikgemaakt van vergelijkend rassenonderzoek.

Auteur: Jan van den Boom, Barenbrug Holland BV

Totstandkoming Grasgids

Voor het realiseren van het vergelijkende onderzoek worden verschillende rassen, voorzien van nummer, ingezaaid op verschillende gronden. Naast verschillende gronden worden ook verschillende plekken in deze gronden gebruikt. Hierdoor zijn de uitkomsten van het onderzoek representatief. Uiteindelijk worden de eigenschappen van een ras zichtbaar, waarna deze beoordeeld en toegevoegd worden in de grasgids.

Betrouwbaar

Om de test zo betrouwbaar mogelijk te maken, worden scores van de afgelopen zes jaar gebruikt voor de vaststelling van de uiteindelijke resultaten. De veldjes worden onder nummer uitgezaaid, zodat degene die de test uitvoert niet weet welk ras er getest wordt. De score kan dus niet bewust beïnvloed worden en is daardoor erg betrouwbaar. De score wordt onder meer bepaald door intensieve betreding na te bootsen met een machine en te kijken hoe het gras hier op reageert. Dit gebeurt door de resultaten simpelweg met het oog te bekijken, oftewel door te 'scoren'.

Eigenschappen

Bij het bepalen van de score houdt de Grasgids ook rekening met de doeleinden waarvoor een ras gebruikt wordt. Bij gebruik voor sport is het voor een ras namelijk belangrijk dat het een hoge bespelingstolerantie heeft. Voor rassen die gebruikt worden voor het gazon is ziekteresistentie en een mooie groene kleur weer belangrijker. Bij

het mengen van rassen wordt hier terdege rekening mee gehouden. Dit is dan ook de reden dat de rassen individueel getest worden. Hierdoor zijn de eigenschappen per ras duidelijk zichtbaar, zodat het perfecte mengsel kan worden samengesteld.

Als team

Het mengsel moet namelijk 'als team' gaan werken. Eigenlijk werkt een graszaadmengsel net zo als een voetbalelftal. Een elftal met op elke positie een Messi zal niet winnen; je hebt ook verdedigers en een keeper nodig. Zo is het ook bij graszaadmengsels. Elk ras heeft zijn eigen sterke kanten en goede eigenschappen. Het ontwikkelen van een nieuw ras duurt ongeveer vijftien jaar. Als een nieuw ras bij het kweekbedrijf allerlei testen heeft doorstaan, wordt het aangemeld bij de Grasgids en nog minimaal twee jaar getest alvorens te worden opgenomen.

Toelating tot de Grasgids

Het grootste gedeelte van de aangemelde grasrassen valt na het testen af. Deze zijn simpelweg niet opgewassen tegen de grote gevestigde namen die al in de Grasgids staan. Een ras wordt pas aan de Grasgids toegevoegd, als de resultaten beter zijn dan die van de zesde op de lijst. Mocht dit het geval zijn, dan wordt er geschoven. De rassen die op de zestiende plaats of lager staan, worden B-rassen. Als een ras vijf jaar achter elkaar op de lijst van B-rassen staat, zal hij niet meer in de Grasgids worden vermeld. Wie op zoek is naar een goede grassoort, moet dus een ras uit de Grasgids

hebben. De Grasgids kiest alleen het beste van het beste door middel van uitgebreide, betrouwbare testen.

Testlocaties

Het testen van de aangemelde grasrassen gebeurt in Nederland op drie locaties, namelijk:

- Venzelderheide
- Wolfheezee
- Kapelle.

Naast de testlocaties in Nederland zijn er ook Europese testlocaties. De Nederlandse Grasgids stelt echter de strengste eisen. Dit heeft te maken met de omstandigheden waarmee men in Nederland te maken heeft. De Grasgids houdt er namelijk ook rekening mee dat Nederland vergeleken met de rest van Europa dichtbevolkt is. Het gras moet dus een hogere bespelingstolerantie hebben dan in andere Europese landen. De grasrassen in de Nederlandse Grasgids zijn dus de beste in hun soort die er op dat moment bestaan.

Be social

Scan of ga naar:

www.greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-5622